روزنامه صبح ایران
آرمان ملی
شماره ۲۳۰۴

سال هشتم
دوشنبه
۱۴۰۴ • ۱۰ • ۲۹
۲۹ رجب ۱۹/۱۴۴۷ ژانویه ۲۰۲۶
اذان ظهر ۱۱:۱۲ اذان مغرب ۱۷:۲۷
اذان صبح (فردا) ۰۵:۴۵ طلوع آفتاب (فردا) ۰۷:۱۵

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: نیوه طاهری نیک
زیر نظر شورای سردبیری
نشانی: تهران، چهاره راه یوسف‌آباد، خیابان فتحی شقاقی به‌سمت ولیعصر پلاک ۱۸، ساختمان آفتاب، واحد ۱
تلفن: ۰۲۱۸۸۱۰۵۰۰۷ دورنگار: ۰۲۱۸۸۱۰۵۳۴۱ آگهی های شهرستان: ۷-۰۲۱۴۴۰۱۴۸۰۵ - ۰۹۱۲۲۷۱۷۵۰۳
چاپ: همشهری «۲» تلفن: ۶۶۲۸۳۲۴۲
توزیع تهران و شهرستان: نشر گستر امروز ۶۱۹۳۳۳۳۳

نشانی اینترنتی: www.armanmeli.ir
آیین نامه اخلاق حرفه ای
روزنامه آرمان ملی را
در سایت بخوانید

غیرمحرمانه

بازگشت ۱٫۲ میلیون تبعه غیرمجاز به کشورشان

فرماندار شهرستان مرزی تایباد گفت: یک میلیون و ۲۰۰ هزار تبعه غیرمجاز افغانستانی از تیرماه امسال تاکنون همزمان با اجرای طرح بازگشت مهاجران افغانستان، از طریق گذرگاه بین‌المللی دوغارون به کشورشان بازگشته‌اند. حسین جمشیدی، فرماندار شهرستان مرزی تایباد اظهار داشت: خروج اتباع غیرمجاز افغانستانی از دوغارون همچنان ادامه دارد و از همه ظرفیت‌های لازم برای بازگشت عزتمندانه اتباع این کشور همسایه در مرز شرقی استفاده شده است. وی اظهار کرد: هم اینک خروج اتباع غیرمجاز افغان به کشورشان نسبت به ماه‌های نخست اجرای طرح بازگشت کاهش یافته و پیش‌بینی می‌شود با نزدیک شدن به ماه مبارک رمضان و پایان سال ۱۴۰۴ این روند افزایشی باشد.

آسیب اغتشاشگران به دو بنای ۵۰۰ ساله اصفهان

علی محمد فصیحی، سخنگوی میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اصفهان اظهار کرد: یگان حفاظت میراث فرهنگی استان به صورت شبانه روزی و به صورت گشت ویژه در بناها مراقبت می‌کردند که در بناها آسیبی ایجاد نشود و به غیر از مسجد سید که در آن آسیب جزئی دیده بود، آسیب دیگری در بناهای تاریخی نداشتیم. وی با اشاره به اینکه در اغتشاشات اخیر در بقعه تاریخی ابومسعود نیز آسیب دیده است، افزود: به جز وسایلی که در این مکان تاریخی آسیب دیده، کاشی‌ها و داخل این مجموعه بسیار دود زده شده است. سخنگوی میراث فرهنگی استان اصفهان با بیان اینکه بقعه ابومسعود بنای وقفی است و متولی نگهداری آن اوقاف است، گفت: قدمت این بقعه به بیش از ۵۰۰ سال می‌رسد.

تغییر مدیرعامل ایرانسل به علت تخلفات!؟

هیات‌مدیره شرکت خدمات ارتباطی ایرانسل، صبح یکشنبه ۲۸ دی ماه ۱۴۰۴، محمدحسین سلیمانیان را به عنوان مدیرعامل جدید ایرانسل منصوب کرد. اگرچه در برخی اخبار، جابه‌جایی مدیرعامل ایرانسل بدون اشاره به علت این تغییر منتشر شده است، اما پیشتر برخی منابع خبر داده بودند که بعضی از اپراتورهای تلفن همراه، در ساعات اولیه اغتشاشات پنجشنبه ۱۸ دی، با تمرد از ابلاغیه‌ها برای مقابله با ارتباطات اغتشاشات، تخلف کرده بودند. پیش از این، علیرضا رفیعی مدیرعامل بود.

قصد اعلان جنگ علیه ایران را نداریم

«مایک جانسون» رئیس مجلس نمایندگان آمریکا در اظهاراتی گفت که ایالات متحده قصد ندارد به دلیل اغتشاشات در جمهوری اسلامی ایران علیه این کشور اعلان جنگ کند. نماینده جمهوری خواه از ایالت لوئیزیانا در گفت‌وگو با شبکه بی‌بی‌سی اظهار داشت: «در سیستم قانون اساسی‌مان، نقش کنگره اعلان جنگ است. فکر نمی‌کنم به آن نزدیک هم باشیم.» این اظهارات در پی آن مطرح می‌شود که «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا در روزهای اخیر همزمان با برخی اعتراضات در تعدادی از شهرهای ایران احتمال استفاده از گزینه نظامی علیه کشور را مطرح کرده بود، اما اواخر هفته گذشته از این تهدید خود عقب‌نشینی کرد.

قلعه کاظم داشی؛ اثر تاریخی در سایه خشکی دریاچه ارومیه

عکس: مرتضی امین الرعایایی ◆ عکسنامه

قلعه کاظم داشی، یا قالا داشی، صخره‌ای تاریخی در ۷۰ کیلومتری شمال شرق ارومیه است که زمانی در میان آب‌های دریاچه ارومیه قرار داشت و یکی از جاذبه‌های گردشگری منطقه به شمار می‌رفت. اکنون با خشک شدن گسترده دریاچه، این اثر تاریخی در خشکی پیرامون محصور شده و مناظر طبیعی و زیستگاه‌های گیاهی و جانوری اطراف آن آسیب دیده است. خشک شدن دریاچه باعث آسیب به صنعت گردشگری، تضعیف کسب‌وکارهای محلی و فشار بر معیشت مردم منطقه شده، در حالی‌که قلعه «کاظم داشی» پیش‌تر نمادی از ترکیب تاریخ و طبیعت در کنار پهنه آبی دریاچه ارومیه به شمار می‌رفت.

دریچه

رئیس مجمع ملی صنایع دستی توضیح داد

وضعیت ملتهب صنایع دستی ایران

رئیس مجمع ملی هنرمندان و صنعتگران صنایع دستی با تشریح وضعیت تولید و صادرات صنایع دستی با تک‌نرخی شدن ارز، از جایگاه این حوزه در بازار جهانی انتقاد کرد و نوع نگاه حاکمیتی به این حوزه را عامل وضعیت فعلی آن دانست. حسین بختیاری، رئیس مجمع ملی هنرمندان و صنعتگران صنایع دستی، درباره تاثیر تک نرخی شدن ارز بر تولید و صادرات صنایع دستی به ایسنا گفت: نفس تک نرخی شدن ارز اقدام درستی است کما اینکه باید ۳۰ سال پیش این اتفاق می‌افتاد. اما به علت اینکه امروز، زیرساخت‌های تولید به ویژه در حوزه صنایع دستی به شدت آسیب دیده است و با کم‌توجهی مسئولان برای ساماندهی این اوضاع، طبیعی است این اقدام اثرات نامطلوبی در مقطع کنونی در حوزه تولید بگذارد، که صنایع دستی هم از این موضوع مستثنی نیست. این در حالی است که تک نرخی شدن ارز به داشتن اقتصاد شفاف کمک خواهد کرد، که آن هم ملزم به اجرای درست آن است. او افزود: متاسفانه در بحث یارانه‌ها نیز دچار چنین معضلی شدیم و از زمان دولتی که این طرح را ارائه داد تا امروز، هیچ دولتی نتوانسته به‌طور شایسته آن را اجرا کند. باید درآمدهای حاصل از اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها در محل‌های مورد نظرش هزینه شود. با توجه به شرایطی که در کشور جریان دارد، تحریم‌ها نیز تأثیرگذار بوده اما عمده دلیل ناموفق بودن این طرح، بی‌کفایتی است. بختیاری ادامه داد: یکی از اهداف اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها، موضوع عدم اثرگذاری دلار بر اقتصاد کشور بود، اما به دلیل اجرای نادرست آن، دلاری که ۱۰ تا ۱۵ درصد بر اقتصاد تاثیر داشت، در حال حاضر ۱۰۰ درصد و حتی بیش از آن تاثیر دارد. دلیل آن هم این است که به درستی به وظایف خود عمل نمی‌کنند و عملکرد شفافی ندارند. در شرایط کنونی که اقتصاد کشور التهاب شدیدی دارد، صنایع دستی که جزو سبد مصرف درجه چندم جامعه قرار دارد، آسیب بیشتری می‌بینند. دولت باید با مسئولیت خودش به حمایت از صنایع دستی که هویت ملی و فرهنگی است، بپردازد، در حالیکه در ۳۰ سال اخیر این اتفاق عملی نشده است و از این بابت حوزه صنایع دستی آسیب‌های زیادی را شاهد بوده است. بختیاری با تاکید بر اینکه بزرگ‌ترین مشکل ما نبود ساماندهی اقتصاد صنایع دستی برای ورود به بازار جهانی است، عنوان کرد: اگر ما در بازار جهانی جایگاه خوبی داشتیم این قصه‌ها نمی‌توانست مشکلات را پایدار کند. باید جایگاه مناسبی برای صنایع دستی در بازار جهانی ایجاد شود، کاری که چینی‌ها، بخشی از هندی‌ها و حتی آفریقایی‌ها کرده‌اند. متاسفانه نتوانستیم در بازار جهانی ورود لازم و بایسته داشته باشیم، نه اینکه حضور نداریم، غیر از «فرش» که دچار التهاب است مابقی بخش‌ها نیز به همین شکل هستند و مقصر آن هم بی‌برنامگی است.

اینفوگرافیک

مهدی برازنده

خسرو سینایی:

خواستم به زندگی‌ام رنگ بدهم

«دوازده سال پیش در روز تولدم در خانه هنرمندان بدون آنکه کسی چیزی بداند ۲ شب شعر و کنسرت گذاشتم، نه به خاطر اینکه نوازنده و شاعر بی‌نظیری هستم. فقط به خاطر آنکه به زندگی‌ام رنگ بدهم و نگذارم این زندگی و ایام بیهوده بگذرد.» به گزارش ایسنا، این سخنان بخشی از حرف‌های خسرو سینایی، کارگردان سرشناس سینمای ایران است که دوشنبه (امروز) ۲۹ دیماه سالروز تولد ۸۵ سالگی‌اش است، هنرمندی که به‌دلیل کرونا در سال ۱۳۹۹ از دنیا رفت. خسرو سینایی این صحبت‌ها را در اولین نمایش، مستندش «دستگاه» سال ۱۳۹۲ مطرح کرده و گفته بود: از تمام کسانی که صادقانه و عاشقانه به من کمک کردند تا با دست‌های خالی در دو اتاق، این فیلم را بسازم، سپاسگزارم. ما به چیزهایی که نسبت به آنچه داریم و مربوط به تاریخ است بی‌اعتنا هستیم. نمی‌خواهم امشب را به درد و دل بگذرانم. من هر جا که می‌روم می‌گویم همان جایی هستم. اما آن چیزی که یک انسان را می‌سازد، دوران شکل‌گیری‌اش است و دوران کودکی من در ساری شکل گرفت و آنجا شهر من است. من معتقدم زندگی را باید ساخت. اگر آن را نسازید، خودش ساخته نمی‌شود. دوازده سال پیش در روز تولدم در خانه هنرمندان بدون آنکه کسی چیزی بداند دو شب شعر و کنسرت گذاشتم، نه به خاطر اینکه نوازنده و شاعر بی‌نظیری هستم. فقط به خاطر آنکه به زندگی‌ام رنگ بدهم و نگذارم این زندگی و ایام بیهوده بگذرد. فیلم «دستگاه» درباره یک دستگاه پزشکی بود که بیش از ۸۰ سال پیش نصیر سینایی پدر خسرو سینایی که طبیب بوده است آن را از فرانسه برای مداوای بیماران وارد ایران می‌کند و بعد از گذشت سال‌ها، خسرو سینایی تصمیم می‌گیرد که آن را به موزه علوم پزشکی هدیه کند. خسرو سینایی در همان جلسه در بخشی از سخنانش گفته بود که «چرا بهترین فیلمسازان ما را باید اول دیگران کشف کنند؟ چرا ما جرات نداریم که بگوییم فلان فیلمساز خوب است و آن را به دنیا معرفی کنیم؟! منتظر می‌شویم فیلمساز با هزار مشکل، اثرش را به خارج برساند و اگر آنها گفتند فیلمساز خوبی است ما نیز می‌گوییم خوب است! و این درد بزرگ ما نه تنها در فیلمسازی بلکه درباره هر آنچه که داریم، هست! این نگاه را باید کنار گذاشت.» خالق «عروس آتش» همچنین یادآور شده بود: روزی یکی از مسئولان از من پرسید، سینایی سرانجام چه وقت می‌خواهی، حرفه‌ای شوی؟! گفتم، امیدوارم به آن مفهومی که مدنظر شماست، حرفه‌ای نشوم. ۴۶ سال است که سعی کردم حرفه‌ای نشوم. قبل از هر چیزی عشق به خلق یک اثر، مهم است. «دادگاه تلویزیونی»، «سپید جامه»، «صورتگران عصر خون»، «دو روی سکه»، «قطار زمستانی» سالها پیش نوشته شده است، همه گفتند چه فیلمنامه خوبی اما متاسفانه این بار هم پول نیست، اینجاست که آدم فیلم‌های این چنین (دستگاه) می‌سازد تا بگوید اگر پول ندارید، عشق من به فیلمسازی همچنان وجود دارد. من در دو اتاق هم فیلم می‌سازم. تمام این فیلم‌ها ساخته نمی‌شود. شاید به نفع من است و من را به سمت ساخت چنین فیلم‌هایی هول می‌دهد. ۴۶ سال به حرف این و آن گوش کردم اما از این به بعد آن کاری را که می‌خواهم، انجام می‌دهم. چه خوب، چه بد من امتحانم را پس داده‌ام. مهم این است که ما در این مملکت نیاز داریم تا به خاطر مسائل فرهنگی دور هم جمع شویم و با هم صحبت کنیم. خسرو سینایی با اشاره به مستند «دستگاه» می‌گفت: اشک من در این فیلم تنها به خاطر پدرم نبود، اشک من در این فیلم به خاطر همه چیزهایی است که در این مملکت داریم و در حال از بین رفتن است یا از دست رفته و در تاریخ نیست. من هرگاه به ثروت‌های این مملکت فکر می‌کنم اشک می‌ریزم، پدر من نماد چیزی است که در این مملکت نابود و فراموش می‌شود و ما قدر آن را نمی‌دانیم. خسرو سینایی به علت عفونت ریه و مبتلا شدن به کرونا مرداد ماه سال ۱۳۹۹ درگذشت. این مستندساز و کارگردان سینما متولد سال ۱۳۱۹ است که فیلسازی خود را از سال ۱۳۴۶ آغاز کرد. او سال ۶۲ مستند «مرثیه گمشده» با روایت مهاجرت هزاران لهستانی به ایران را ساخت که جایزه‌ای از رئیس جمهور کشور لهستان هم گرفت. یکی از مطرح‌ترین فیلم‌های سینمایی این کارگردان «عروس آتش» بود که سال ۷۸ ساخته شد و سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه را در جشنواره فیلم فجر دریافت کرد. یکی از آخرین مستندهای خسرو سینایی «جزیره رنگین» بود که سال ۹۳ با محوریت جزیره هرمز و خاک‌های رنگی این منطقه ساخته شد. او این فیلم را یک اثر توریستی نمی‌دانست بلکه معتقد بود این فیلم یک پیشنهاد است که می‌تواند تلنگرهای ظریفی به اذهان بزند تا بدانیم مملکت زیبایی داریم و خوب است آن را بشناسیم تا همه چیز فقط در تهران متمرکز نباشد. «کویر خون»، «مثل یک قصه»، «گفت‌وگو با سایه» و «هیولای درون» از دیگر آثار این فیلمساز هستند.

تئاتر

کامران شهلایی:

قهرمانان تئاتر تغییر کرده‌اند

کامران شهلایی، کارگردان نمایش «کاپوتاژ» با اشاره به ویژگی‌های این اثر نمایشی عنوان کرد که اقتصاد تئاتر با عواید بلیت‌فروشی همخوانی ندارد و یک واقعیت شکست خورده است. کامران شهلایی در گفت‌وگو با «مهر» درباره داستان نمایش «کاپوتاژ» گفت: قصه نمایش درباره ۲ زوج است که قصد دارند به یک سفر تفریحی بروند، اما در جریان این سفر اتفاقی رخ می‌دهد که یکی از شخصیت‌های اصلی نمایش به نام لیلا دچار بحرانی جدی می‌شود؛ بحرانی که او را در موقعیتی برای اتخاذ یک تصمیم اخلاقی دشوار قرار می‌دهد. وی در ادامه درباره شیوه کارگردانی «کاپوتاژ» توضیح داد: با وجود اینکه اجرای نمایش به ظاهر رئال به نظر می‌رسد، اما ما با یک اجرای صددرصد رئال مواجه نیستیم. در متن نمایشنامه فاصله‌گذاری‌های روایی وجود دارد و روایت‌ها همیشه به‌طور کامل در چارچوب رئالیسم حرکت نمی‌کنند. به همین دلیل من این اثر را یک اجرای کاملا رئال نمی‌دانم. شهلایی افزود: این فاصله‌گذاری‌ها و روایت‌های غیررئال در ذات نمایشنامه وجود دارد و متن ما را به سمت این نوع کارگردانی هدایت می‌کند. نمایشنامه خودش مسیر را مشخص می‌کند و اجازه نمی‌دهد که کار به سمت یک رئالیسم صرف، شبیه برخی آثار مانند ایبسن، حرکت کند. این کارگردان درباره شکل‌گیری نمایش «کاپوتاژ» عنوان کرد: من این نمایشنامه را حدود چهار سال پیش نوشتم. نخستین بار دوستانم آن را در قزوین اجرا کردند که اجرای بسیار موفقی بود؛ در جشنواره استانی رتبه اول را کسب کرد، در منطقه نیز اول شد و بعد از آن در جشنواره فجر به صحنه رفت. سال گذشته هم این نمایش در اصفهان اجرا شد و پس از آن این نمایشنامه را نمایشنامه‌خوانی کردم که نمایشنامه‌خوانی بسیار موفقی شد. این نمایش قصه‌ای دارد که مخاطب را از نظر ذهنی به‌شدت درگیر می‌کند؛ حتی خود ما در تمرین‌ها بارها دچار چالش شدیم، چون اختلاف نظرهای جدی محتوایی میان عوامل وجود داشت. شهلایی با اشاره به مضمون نمایش تاکید کرد: نمایشنامه مخاطب را در موقعیت تصمیم‌گیری قرار می‌دهد؛ اینکه واقعا تصمیم درست چیست و شخصیت باید چه کاری انجام دهد. نکته مهم اینجاست که بنیاد این بحران، اقتصادی است؛ مساله شغل، معیشت و فشارهای مالی. به همین دلیل نمایش کاملا به شرایط امروز جامعه ما مربوط می‌شود و در واقع، وضعیت کشور خودمان، ایران را روایت می‌کند؛ جایی که آدم‌ها در موقعیت‌های اخلاقی پیچیده قرار می‌گیرند.

تئاتر شغل ماست

این کارگردان درباره چالش‌های اقتصادی تولید تئاتر ادامه داد: قطعا با چالش‌های جدی مواجه هستیم. متأسفانه در شرایط بسیار سختی اجرا می‌کنیم. اساسا اقتصاد تئاتر با فروش بلیت همخوانی ندارد و این یک واقعیت شکست خورده است. من کار دیگری بلد نیستم و خوشبختانه این بار تهیه‌کننده‌ای همراه ما شده، وگرنه در کارهای قبلی خودم تهیه‌کننده بودم، اما این بار امکانش وجود نداشت. وی افزود: در اجراهای قبلی، با وجود موفقیت محتوایی و بازخوردهای بسیار مثبت مخاطبان، حتی یک ریال هم برای من به‌عنوان نویسنده و کارگردان درآمدی نداشت. شهلایی با انتقاد از وضعیت تولید تئاتر در سال‌های اخیر تصریح کرد: مساله امروز ما تولید تئاتر خوب است. متأسفانه آثاری تولید می‌شوند که کیفیت لازم را ندارند و افرادی وارد این فضا می‌شوند که شأن و سابقه‌ای در تئاتر ندارند؛ از بلاگر و رپر گرفته تا چهره‌هایی که بدون طی کردن مسیر حرفه‌ای، یک‌شبه وارد این عرصه می‌شوند و اقتصاد تئاتر را تحت‌تأثیر قرار می‌دهند. وی درباره کاهش مخاطب فرهیخته تئاتر اظهار کرد: یکی از اصلی‌ترین ضربه‌ها را از مخاطب خورده‌ایم. فرهنگ عمومی تماشاگر پایین آمده و مخاطب بیشتر به دنبال سلبریتی است تا مفهوم. اگر فرهنگ عمومی به همین مسیر نزولی ادامه دهد، نباید انتظار اتفاق‌های خوب تئاتری را داشته باشیم. بسیاری از بزرگان تئاتر که زمانی سالن‌هایشان پر می‌شد، امروز با بی‌توجهی مواجه‌اند، چون قهرمان‌های امروز مخاطب، افراد دیگری هستند. این کارگردان تأکید کرد: کیفیت اثر لزوما معیار انتخاب مخاطب نیست. امروز اگر یک بازیگر مطرح در یک اثر ضعیف هم بازی کند، فروش بلیت تضمین شده است. این موضوع در سال‌های اخیر بارها ثابت شده و نتیجه آن، آسیب جدی به بدنه تئاتر است. شهلایی در پاسخ به پرسشی درباره تجربه همکاری مشترک ۲ کارگردان در این پروژه گفت: کارکردن با فرد دیگر ذاتا کار سختی است. من و همکارم تلاش کردیم به یک زبان و سلیقه مشترک برسیم. طبیعی است که اختلاف نظرهایی وجود داشته باشد، اما در نهایت تلاش می‌کنیم بهترین گزینه را انتخاب کنیم. به نظر من نتیجه کار مشترک، چون حاصل ۲ تفکر است، می‌تواند پخته‌تر و کامل‌تر باشد. وی اضافه کرد: تئاتر شغل ماست، نه تفریح بعدازظهر. ما برای روی صحنه بردن یک اثر زحمت زیادی می‌کشیم و امیدوارم مخاطبان هم این موضوع را درک کنند و بدانند با کاری مواجه‌اند که حاصل یک فرایند حرفه‌ای و جدی است. نمایش «کاپوتاژ» به نویسندگی کامران شهلایی و کارگردانی کامران شهلایی و محمد لارتی از ۸ دی اجراهای خود را در سالن سمندریان آغاز کرده است و تا ۳۰ دی اجراهای عمومی آن ادامه دارد. فرزاد حسنی، بنفشه ریاضی، مرتضی تقی‌زاده، بی‌تا عزیز و فرنوش نیک اندیش گروه بازیگران این نمایش را تشکیل می‌دهند.